

Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastonj, ali rokopiše se ne vrača. Uredniški zaključek je vsak torek zvečer

Za oznanila uredništvo ni odgovorno. Cena oznanil (inseratov) je za celo stran K 64, za 1/2 strani K 32, za 1/4 strani K 16, za 1/8 strani K 8, za 1/16 strani K 4, za 1/32 strani K 2, za 1/64 strani K 1. — Pri večkratnem oznanilu se cena primerno zniža.

Štev. 27.

V Ptuj v nedeljo dne 7. julija 1907.

VIII. letnik.

Somišljeniki!

Novo polletje prične in obračamo se do naročnikov s prošnjo, naj

ponovijo naročnino.

Naš list nima podpor iz bogatih farovških blagajen, — nima podpor od oduševanih pravih dohtarjev, — naš list je odvisen edino od svojih prijateljev in naročnikov.

Zato pa naš „Stajerc“ tudi ni odvisen ne od politikujočih duhovnov ne od pravaških dohtarjev, ne na zgoraj in ne na spodaj!

Neodvisni

mo in neodvisni hočemo delati i zanaprej!

„Stajerc“

je odkritorsčen list, katerega program je boj proti klerikalizmu in prvaški gonji ter delo za gospodarsko izboljšanje!

Opozarjamo torej zastale naročnike, naj ponovno svojo naročnino. „Stajerc“ stane v Avstrijo in Ogrsko celo leto 3 krona, za Nemčijo 5 kron in za Ameriko ter drugo inozemstvo 6 kron!

Delajte za svoj list,

razširjajte, razširjajte, priporočajte „Stajerca“! Vsaka gostilna, kjer zahajajo naprednjaki, mora biti naročena na naš list.

Vsi na delo za „Stajerca“!

Upravništvo in uredništvo.

Ne odnehajmo!

Prihajali so k nam s sladkimi obrazy in zmedenimi obljubami ter nam stiskali hinavsko nke. Prihajali so zopet s strupenimi pogledi in stinjenimi pestmi ter nas obliili z gnojnico svojih laži. Korakali so mimo nas, kakor da bi nas ne bilo in metali so kamenje na nas. Ali vse je bilo zastonj! Kajti — mi ne odnehajmo! Ne, nikdar ne odnehajmo! Nikdar ne pripognimo svoje glave pod jarem mogotcev, ki zastopajo proti nam!

Mi ne odnehajmo... Posvetili smo svoje skromne moči osvobojeju ljudstva, gospodarstvenemu izboljšanju, prosveti in izobrazbi. In mi se odnehajmo od boja proti prvaštvu in klerikalizmu. Kakor temna senca se je vleglo to klerikalstvo čez naše pokrajine, kakor strupena uga hoče uničiti vse nežno cvetovje ljudskega upanja in razkošja. Cilj klerikalizmu je nesamostojnost ljudstva. V temi naj ostane delavno ljudstvo in pozna naj le enega „boga“ — nenasitno malho duhovniških in posvetnih mogotcev. Klerikalstvo hoče, da bi se svet vsacega živega na grmadi sežgalo, kdor bi se upal dvomiti o politični nezmotljivosti takinega Korošca ali Podgorca. Klerikalstvo hoče uresničiti iz novega inkvizicijskega srednjega veka, in ako že ne telesno, potem vsaj duševno. Kakor vampir sesa to klerikalstvo na ljudskem truplu in kakor opojna jujta se vlaga v ljudske duše... Dokazov klerikalnega trinoštra dovolj! Španija, kam je

prišla mogočna Španija, katere vladar je svoj čas izustil nesmrtni besede: V moji državi ne zahaja solnce nikdar! Španija, ki je združila polovico sveta pod svojim žeslom, — kam je prišla? Kam je prišla ta država, ki je porodila Kolumba, pod vladno klerikalstva in klobuka jezovitov? Propadla je, ljudstvo je podivjano, izsesano, raztrgano in umira v revščini, — kakor kobilice so pojedli bogati samostani, debeli menihi in duhovni blagostanje španskega naroda. To je klerikalstvo! Učimo se iz zgodovine! Učimo se od drugih držav in drugih narodov!

Danes se otrsajo narodi klerikalnega je-robstva. Francoska koraka vsem državam naprej in kaže pot, ki jo morajo hoditi prej ali slej vsi kulturni narodi. Cerkvi — dušni blagor! Državi — telesni blagor! To je geslo vseh, ki — ne odnehajmo!

Ne trosimo si sami peska v oči. Klerikalstvo je postalo na Avstrijskem zopet močnejše in vedno več zasloble si pridobiva. Res je sicer, da imamo v državni zbornici več naprednjakov nego klerikalcev. Ali velko jih je, ki so le polovičarji, ki se vpognejo v resnem trenutku, ki so le na jeziku naprednjaki, kakor so terci-jali le na jeziku kristijani. In od vlade nimamo veliko pričakovati. Od plemenitavev nimamo veliko pričakovati. Sami smo in zato — ne odnehajmo!

Zdi se nam, da se zbirajo črni oblaki in da pričakuje Avstrija velike nevihte. Zato zbirajmo svoje moči in ne odnehajmo! Izobražujmo svoje še zaspane tovariše od moža do moža, razširjajmo svoje časnike, delujmo v poljedelskih društvih, prirejajmo predavanja, vstopajmo v občinske zastope...

Z eno besedo: ne odnehajmo! Ali beseda je prazna, dokler jo ne napolnimo z — delom! Velikanska je potreba napredne organizacije, naprednega časopisja ravno za naše pokrajine. Naše ljudstvo ne more obiskovati dragih šol, se ne more naročevati dragih listov in nima časa da bi jih prebiral. Ljudstvo ima poleg tega vse polno sovražnikov, ki mu šepetajo hinavske laži v uho in mu obljubujejo deveta nebesa, samo da ostane lepo ponižno in pohlevno in neumno in revno...

Ne odnehajmo! Koliko dobrih nasvetov, plodnosnih nauk smo vrgli med ljudstvo in koliko dobrih prijateljev smo si pridobili med ljudstvom. Ali koliko sovražnikov, zavednih in nezavednih, smo si tudi pridobili. In ker nas obdajajo sovraštvo, laž, obrekovanje, zato je treba krepko prijeti za krmilo napredne barčice in jadrati v odprto morje proti cilju... Združujmo se tesneje okoli „Stajerca“, ki napreduje tako lepo, ostanimo zvesti svoji ideji in — ne odnehajmo! Pogumnemu pripada svet!

Politični pregled.

Državni zbor. 4. seja. Predsednik naznani, da hoče cesarju hvalo izreči za iskreni pozdrav nove zbornice (Živahno odobravanje). Za zapisnikarje so bili izvoljeni poslanci: Brunner, Benkovič, Weidenhoffer, Udrzal, Schumheier, Jablonski, Rübenauber, Perić, Zuleger, Simonovič, Stojan, Lukasievič; za reditelja pa Fink in

Vukovič. Notranji minister predloži zakonski načrt glede tiskarnskih preš, finančni minister glede 100 kronskih bankovcev, trgovinski minister glede trgovinskih razmer z Turško, finančni minister nadalje provizorni proračun za l. 1907. Nato je prišel ministerski predsednik pl. Beck svoj govor. V začetku je omenil veliko potrebo izgotovljene volilne preosnove in dejal: Zbornica splošne volilne pravice mora iskati svojo nalogo v delu. Vodilne zvezda mora biti mirni, zavedni razvitek političnega in gospodarskega dela. Govoril je pl. Beck nadalje o strankah, zlasti o socialistih in dejal, da bode vlada porabila, kar imajo socialisti zdravega v svojem programu. Ali njegovo geslo bodi: plodonosno delo s celoto in za celoto! Oblast vsega skupnega in enakopravnost vseh delov, moč države in blagostanje državljanov (Živahno poskanje). Lepe besede! Radovedni smo, je-li jih bode vlada tudi vedno vpoštevala. Do danes nismo imeli veliko zaupanja do vlade. Po govoru pl. Becka je pričela zbornica razpravljati o nujnostnem predlogu glede ureditve slabih denarnih razmer v posameznih deželah. Posl. Gessmann je omenil, da so proračuni raznih posameznih dežel končali z velikim pomanjkljajem in da je treba v tem oziru takoj nekaj ukreniti. Nato je prišel do besede finančni minister Korytowski. Omenil je, da bode sklical v jeseni konferenco, h kateri bodo povabljeni vsi deželni odborniki in da bode predložil zbornici takoj potem primerni zakonski načrt. Zbornica je sprejela nato nujnost predlaga in pričela glavno razpravo. Posl. Renner (socialni demokrat) je imel daljši govor in predlagal obenem, da se uvede tudi za deželne zbere splošna in ednaka volilna pravica. Minister za notrajne zadeve pl. Bienerth se je izjavil proti temu predlogu. Govorili so še prof. Redlich (nemški naprednjak), Soukup (česki soc. dem.), Hribar (slov. liberalce), Prokesch (česki soc. dem.) itd. Potem sta bila izvoljena glavna govornika Abrahamovič (Poljak) in dr. Diamand (soc. dem.). Nato je bila izvoljena deputacija za kvoto; izvoljeni so bili Schumheier (soc. dem.), Nemeš (soc. dem.), Baumgartner (kršč. soc.), Steiner (kršč. soc.), Kaiser (nemški narodnjak), Urban (nemški naprednjak), Abrahamovič (Poljak), dr. Stransky (Čeh) in Povše (kler. Slov.). Poslanci so stavili še razne predloge, iz katerih naj še omenimo: Predlog nemških narodnjakov glede odškodnin občni nam za bremena prenešenega delokroge in šolstva; nadalje vprašanje poslancev Resel in Rieger glede pretepanja vojakov itd. — 5. seja. Tudi na tej seji se je razpravljalo o predlogu glede izboljšanja razmer deželnih financ. Poljak Abrahamovič se je izjavil odločno proti vpeljavi splošne volilne pravice za deželne zbere. Vršla se je še daljša debata, in prišlo je tudi do burnih prizorov. Socialisti so Poljake in krščanske socialce prav odločno napadali in opsovali. Abrahamovič je predlagal, naj se predlog glede splošne volilne pravice za deželne zbere posebej razpravlja. Ta predlog je bil tudi sprejet. Potem se je govorilo o predlogu glede uradnikov, ki so bili službeno kaznovani, ker so kandidirali.

Cela vas nakupljena. Vojna oblast je nakupila pri Novem Benateku na Češkem večje zem-

ljische za vojaške vaje. Tam se nabaja tudi vas mlada. Zdaj se je od vojne oblasti to celo vas nakupilo. Poskusiti se hoče nove kanone na tej vasi. Prebivalci so se morali izseliti. Malo preveliko stroškov pa le delajo te vojaške igrače.

Pametna odredba. Vojno ministerstvo na Ogrskem je izdalo odredbo, po kateri se odpusti vse kmetijske sinove, ki služijo pri vojalcih, s 1. julijem za 14 dni domu na dele. Na Avstrijskem še nismo tako daleč!

Nova vinska postava je dobila z vsemi svojimi napakami že 12 V aprila cesarsko potrjenje. Zdaj se čuje, da bode te dni v državnem postavnem listu razglašena. Veljala bode torej že za letošnjo trgat.

Sokolska slavnost v Pragi se je vršila te dni. Rdečorajziki so seveda takoj pokazali svojo kulturo. Psovali in napadali so tudi dejansko nemške dijake. Sramotno! Kaj ko bi se vse češke bratce iz nemških krajev v kraljestvo češkega leva poglaval? Saj je znano, zakaj se pes vsede, ako vidi Čeha...

Ločitev cerkve od države. Švicarsko ljudstvo je odločilo za ločitev cerkve od države. Za ločitev je bilo oddanih 7.656 glasov, proti pa le 6.822.

Dopisi.

Iz Črešnic nad Vojnikom. (Toča, kraljestvo in župnik Franc Ogrizek.) Dne 24. junija zarano med 3. in 4. uro je toča na Črešnicah in proti Konjicam po vinogradih, poljih in sadnih drevesih hudo klestla in potolkla, in po nekotnih krajih so jo še drugi in tretji dan nakupičeno videli. Škoda se bode še cenila. Nekteri praznoverni in zapeljani Črešničani pa si zopet domišljujejo, da bi utegnil tamkaj bivši učitelj I. Adamič iz maščevanja to točo napraviti ter ga vnovič od strani hudo pogledavajo. Cela stvar pa je ta-le: Leta 1903, meseca julija je toča v Črešnicah strahovito razsajala. Ker je na predvečer istega dne tamošnji učitelj Adamič do polnoči v šoli opraviti imel, je neka lahkoverna kmetica potem rekla, lahkomo goče da je učitelj to točo napravil, ker je v črni šoli bil in ker je prejšnji večer tako dolgo bedel in luč imel. Kakor hitro pa je župnik Ogrizek to slišal, ki je čez učitelja že tri leta venomer na krajni, okrajni in deželni šolski svet tožbe pošiljal, je to gorovico za popolnoma resnično potrdil in dejal, da je Adamič poln hudobije, ter da je s pomočjo hudega duha resnično to nesrečo, točo učinil, kar se je hitro po celi fari razglasilo, in skoro vsi Črešničani so to trdno verjeli, trdili in okoli pripovedovali. Da je to gola resnica, vedo še zmirom Vojničani zlasti gostilničarji in trgovci, kjer so se Črešniški kmetje čez Adamiča pritoževali, ter ga po strani ojastrjo gledali. A bolj ko so se jim Vojničani smejali in jih poučevali, tembolj so Črešničani trosili in rekli: če pa sami gospod župnik Ogrizek to povejo in razložijo, tedaj mora vendar resnično biti!! Pa vsa ta zvižaja hudomušnemu, obrekovalnemu in vseglavadačemu župniku Ogrizeku še ni zadostovala, pošiljal je tako neumnost celo v mnoge časnike. Pa le tedajni urednik „Domovine“ se je dal vjeti, ker ni pomislil in tudi Ogrizekovo obnašanje ni poznal, ter je Domovina dne 16. oktobra 1903 med mnogim drugim takole dobesedno prinesla: „Adamič se Črešničanom z nesrečami grozi (!!) ter se nad točo posmehuje“ (!!) Ti časniki so shranjeni in se lahko vse z njimi dokaže! Še skoraj večo svojo neumnost in hudobnost je Ogrizek stem razodel, da, ko je „Domovina“ na utiteljevo tožbo a še pred obravnavo dne 1. decembra vse preklinala in poravnala, je Ogrizek hotel od same jeze počiti, ter se srdito nad „Domovino“ hudoval in ta zaslepljenec niti pomislil ni, kak posmeh in sramota razun kazni, bi pred sodniki in porotniki za njega in deloma vse duhovnike bila, ako bi slišali, da je župnik učitelja po fari razglasil, da je točo napravil ter da prvi časnik piše, da učitelj z nesrečami grozi, ter se nad točo posmehuje. Tega čudaka so se Črešničani po 11 letni potrpežljivost vendar enkrat rešili, a so bili večidel sami krivi, ker so ga s tem k prevzetiji zapeljali, da so se ga preveč bali in ga vse ubogali in mu v lice vse verjeli, a za njegovim hrbotom so se mu pa vendar smejali! Znano je, da se je letošnjo zimo v Dramlje

preselil, kjer mora že bolje „ponižen“ biti, da je tam že nekatere razsodne in zavedne kmete našel, ki si ne dajo posvetne reči od njega ukazovati in vedo, da je vsak državljani za sebe gospod in mu ni treba pod „napihnežem“, kakor vročerkvrim puranom, molčati in klečeplaziti.

Iz Dragonjevasi. Dragi „Štajerc“! Kakor ti je znano, nam je g. Ornig pomagal rado-voljno z denarjem in kruhom in se sam k nam pripeljal, ko nas je doletela tako velika nesreča. Kaplana Sorkota pa zdaj ni bilo k nam, da bi nam pijače kupil. Med volitvijo pa je skakal vedno okoli in mešetaril za hofrata Ploja. Rado-vedni smo, ako bode zdaj Sorko prišel, ko bo-demo cegle in gruste vozili. Zdaj smo potrebni; drugič pa ne bodedo po tvojem volili! Ako prideš ti kaplanče še enkrat k nam za tvoje kandidate, pomedli bodedo z brezovo metlo. Gospodu Ornigu se pa prav srčno zahvaljujemo za njegovo dobroto, da nam je v najhujši revščini prav očetovsko pomagal. Bog ga naj živi!

Račje pri Mariboru. Preljubi „Štajerc“, prisrčna, hvala da si priobčil v zadnji številki naš dopis! Ta dan bilo je v Račjem kaj živahno Vsi, staro in mlado, hiteli so nad naročnike „Štajerca“, naj se jim dovoli prečitati dopis. Stem se je napravilo globok vtis na one po-božne žene, katere hočejo Boga iz nebes pre-gnati, ker hodijo sedaj rudečelične po vasi; videti jim je, da so same nedolžne device s kakimi 20 leti... Ko bi še bila ena od teh lepih žen prosta, bi takoj ponižno stopil pred njo z bese-dami: Povej mi draga, hočeš li biti moja družica skozi celo življenje?! Pardon, da se pa zopet ne zmotim, je živa laž, da se mi dopade Pufekva Milika, katera je kar divjala od same jeze, ker se je njenega Pauleka raziralo pod nosom... Sedaj Ti draga Milika ne pomaga nič drugega, nego, da daš tvojemu Pauleku vsak dan, „pusrl“, da mu njegova prejšnja brada zopet izcima. Oh to bo veselje; mislim, da bo tedaj gotovo že na „urlaub“ prinesel dolgo brado in kot privesek na prsih konjako podkovo, v znamenje, da je že avanziral za prvega gemein-arja... Milika, ne škripaj več z zobmi, ker tako veš, da „hec“ pa bit mora! Sedaj pa za-klidem iz celega grla: Bog Te živi „Štajerc“ mnogo, mnogo let, da še tudi ne boš nehal oznanjevati resnico našim potomcem! Vi pa vsi, kateri ste klerikalnega duha, nas ne boste več dolgo klicali na boj, ker mi naprednjaki bomo šli preko Vaših trupel pogumno naprej! Mi se ne bojimo pravkov in tudi ne klerikalcev, ne zidamo upanja v pesku ali zraku, bodočnost je naša, ker imamo trdno podlago, ter čisto dušo in zdravo pamet! Miroljubni fant.

Trbovlje. Volitve so se nehale in naši du-hovni bi se radi malo oddahnili. Pred volitvijo so radi letali k bolnikom, zdaj so pa spisali neki red, glede tega, po katerem se morajo ver-niki ravnati. Tudi pridige so se spremenile. V nedeljo dne 23. junija je g. S. prav gorečo go-ovoril o ponižnosti. Priporočal je onim ženam, ki ne morejo jezika držati, naj vzamejo vode v usta, saj zadostuje vsaka studenčnica. Ali pogledjmo, kakšni vtis je naredila ta pridiga na farško „Leibgardo“, katera obstoji iz žena, ki se ime-nujejo „Marijine device“, onega moža, katerega kašelji, svati, botri in pa matere ki hodijo k upe-ljavanju, prav dobro poznajo, njegove žene in pa onega junaka ki kvari trbevske orgle. Ta garda je še tisto nedeljo nesla ravno tistemu kaplančku marje in laži čez neko deklinoj katera je k svoji nesreči, spadala tudi k te, družbi, samo z razliko da ni bila tako pridna hinavka in ni tako pridno agitirala za dr. Ben-koviča kakor ona zastavonoša, ki si je vse nohte obdrnila, tako pridno je praskala plakate na-sprotnih kandidatov iz zidu. Seveda, g. kaplan-ček jo je izobčil iz družbe brez da bi rekel: „Andiat et altera pars.“ Sicer je bila navada dosedaj, da so se iz te družbe izobčile samo tiste, katerim so že predpasniki prekratki posta-jali, in še takrat se je reklo da jim bula raste. Izjem pri tem poznamo do danes samo pri dveh in mora biti nekaj posebnega in to tudi je! Tiste, ki spadajo k tej družbi, so večji del samo takšne, ki jih v Trbovljah po domače imenujemo: „Ausschuss“, samo izobčene dve so bile izjeme. In ker so se druge bale, da bi do-bile te dve pri kaplančkih prednost, (saj to

vemo že od g. Kirchsteigerja, da so terjali vse v farje zaljubljen) treba je bilo preda-lagati, da so bile enkrat odstranjene. Mi pa pozdravljamo postopanje g. Strmšeka, reče-samo njegovi gazdi naj neha lagati, drugače po-povaljena v laški trg na obed. Izobčenim v svetujemo, naj se ogiblejo te hinavske garde, pokažejo črnosuknežem, da znajo brez njih do-bno živeti.

Žusem. Ljubi „Štajerc“ veliko si nam povedal od našega župnika Šebatovega Tončeka — Zdaj tudi že njegovo učenje svete čisto-te rodi plodove. Tukaj je pet deklet blizu Šebatovega Tončeka, ki so se oblekle v moške obleke; posebno blače so se jim dopadle. Na to jim je bila najbolj pobožna in največja de-jalka po domače Tuočova Franca. Teh 5 dek-let so se tako grdo obnašale v hlačah da ni ta-ko za popisati; bog obvari, da bi se fantje tu grdo obnašali, kakor so se te tercijalke, ki bi-jejo biti večkrat v mesecu pri spovedi. To take čiste „device“, da se v procesiji v be-oblečejo in krancelj na glavo devajo. Fej! le-kleta, ako vas Šebatov Tonček ne bo lepše učil, vas bo pa naš ljubi „Štajerc“ podučil in posvaril! Opazovalci.

Žusem. Naravnost neverjetno je, da okrajni šolski svet še ni ničesar ukrenil glede alu- učiteljic v Loki, čez katero se skandalizira okraj. Častnega čuta nima ta učiteljica men- oobenega, drugače bi se že oprala očitanje Okrajni šolski nadzornik g. Supanek pa se ne briga za to močvirje ali pa se boji, nastopi-ker se tiče cela zadeva tudi dušnega pastir- v Žusmu, ki je bil velik sovražnik žensk že v Poličanah. Drugje bi bilo kaj tacega nemogoče- oblasti bi že davno nastopile. Zato je res ne-burljivo, da se pri nas take skandale preni- Našli bodedo sredstva, da se stvar konča, ki- mi stariši hočemo čuvati moralo in pravno- svoje dece. G. Supaneku pa priporočamo, n- zadevo ne preiskuje od daleč, temveč na lo- mesta. Sicer pa je provizorij pri okr. ge- varstvu v Celju ponehalo in predsednik bode- kakor upamo, sam preiskavo v roko vzel. O- priliki bodedo tudi omenili, da pobira nadn- telj Rošker v graščinskih gozdech s svojo soprog- (industrijsko učiteljico) dračje in ga pelje pot- na vozu lastnoročno domu. Gotovo povzdiga- to vpliv učiteljstva. Teh škandalov mora biti e- krat konec!

Iz Poličan. — Dragi Štajerc, pri na- pač ni nobenega miru — nesramni in ome- deževani klerikalni agitatorji preganjejo in- blatijo Tebe kakor tudi druge poštenjake že n- neznošen način. — Ti glavni hujskači so: Po- ličanski črnosuknež; pekelski matrački pesje- govec; hošniški lažnjivec in kupfer-verkbesic- ter 4ti neki vampasti krčmar, in mrzli mesar t- znanj Poličan, kateri kole večlet že, kakor je žan- merija dognala, najrajši take svinje kateri že n- več kri ne teče, ter priskrbi jako „fine klobase“ in slanino, za klerikalne veselice. — Naj huje n- padajo ti ljudje Tebe dragi Štajerc in poslu- tukaj jako priljubljene grundnerje, in skušajo- svojimi umazanimi jeziki poštenjake blatiti, v- veda brez uspeha. — Ti dragi Štajerc si p- več priljubljen in znan kot edini kmetaki p- jatelj, in grundnerji so značajno preveč plem- niti, da bi se z lajanjem takih malenkostni- psičkov bavili. Tebe dragi Štajerc kakor r- grundnerjem služi to ševglanje le v čast p- ljudstvu. — Prihodnjič o mrzli mesarji, de- luha“ nekaj natančneje. —

Sv. Lovrenz dr. p. Pred par tedni so b- frata Ploja častili, po farovžih piščance jedli i- mu napivali, — zdaj pa pravijo: proč z n- Zdaj je spravl menda Ploj „vero“ v „nevornost“ No, vi klerikalci, ali še veste, kako ste ljud- padali, ki niso hoteli hofrata? Ali še veš i- Mlaker, kako si vpil, da je vsak nevernik, ki Ploja ne voli? Sram vas bodi, črnuhi! Kolik- denarja ste zapili, da je bil Ploj voljen; p- bili bi raje ta denar za kapelo. Zdaj pa že n- bira mežnar podpise da bi Ploj svoj man- odložil. Menda se gotovim ljudem zopet n- cedijo po tistem pivu, ki bi ga ob novih vol- vah zastojni dobili. Ali mislite, da je Ploj ta- neumen, kakor vi, ki ste ga volili? Le č- čajte zdaj voz in se mu peljite nasproti, hofra- Plojčku, vi slavni člani papirnatih „kmeti- zveze“. Zdaj pogledjete g. Orniga, ki ste ga im-